

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

CAPVT. XXI.

T cum appropinqassent Hierosolymis, & venissent
 Bethphage ad montē oliuarū, tūc Iesus misit duos discipulos,
 dicēs eis: Ite in castellū quod contra vos est, & statim inuenietis
 asinā alligatā, & pullū cū ea, soluite & adducite mihi. Et si
 quis vobis aliqd dixerit, dicite: Dñs his opus habet, & confestim
 emittet eos. Hoc autē totū factū est, vt adimplerēt quod dictū est per
 prophetā, dicentē: Dicite filię syon: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus,
 sedens super asinā & pullū filiū subiugalis. Eūtes autē discipuli,
 fecerūt sicut præceperat illis Iesus. Et adduxerūt asinā & pullū,
 & imposuerūt sup eos vestimenta sua, & eū sup illa collocarūt,
 plurima autē turba strauerūt vestimēta sua in via. Alij vero
 cedebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Porro turbæ
 quæ præcedebant & quæ sequebant clamabant, dicentes: Hos
 anna filio Dauid, benedictus qui venit in noīe dñi, hos anna in altissimis.
 Et cū intrasset Hierosolyma, commota est vniuersa ciuitas
 dicens: Quis est hic? Turbe autem dicebant: Hic est Iesus ille
 propheta a Nazareth Galilææ. Et intrauit Iesus in templū dei, & erigebat
 oēs vendētes & emētes in templo, mēsa sc̄q̄ nummulariorū, & cathedras
 vendentiū colūbas euertit. Et dixit eis: Scriptū est, domus mea,
 domus deprecationis vocabit̄. At vos fecistis illā speluncā latronū,
 Et accesserūt ad eū cæci & claudi in templo, & sanauit eos.
 Cū vidissent principes sacerdotū, & scribe, mirabilia quæ fecerat,
 & pueros clamantes in templo, & dicentes, Hos anna filio Dauid,
 indignati sunt, & dixerunt ei, Audis quid isti dicunt? Ies

MATTHAEV. ○ FO. XXV.

Iesus autē dixit eis, Quid ni? Nunquā legistis, Ex ore infantium et
 lactentiū perfecisti laudē? Et relictis illis, exiit e ciuitate in Betha
 niā, & diuersatus est illic. Mane autē reuerēs in ciuitatem, esuriēt.
 Et cū vidisset fici arborē vnā in via, venit ad eā, & nihil inuenit in
 ea, nisi folia tantū. Et ait illi, Ne post hac ex te fructus nascatur in
 æternum, & arefacta est continuo ficus. Et eo viso discipuli mi
 rati sunt, dicentes, Quō continuo ex aruit ficus? Respondens autē
 Iesus, ait eis, Amē dico vobis, si habueritis fidē, & nō hæsitaue
 ritis, nō solū hoc quod accidit ficui facietis, verū etiā si monti huic
 dixeritis, tollere & proñce te in mare fiet. Et oīa quæcunq; petie
 ritis in deprecatione credentes, accipietis. Et cū venisset in tem
 plū, accesserūt ad eū docentē principes sacerdotū & seniores po
 puli, dicentes, Qua autoritate hæc facis? & quis tibi dedit istam
 autoritatē? Respōdens autē Iesus, dixit eis, Interrogabo vos et ego
 quiddā, quod si dixeritis mihi, & ego vobis dicā qua autoritate
 hæc faciā. Baptismus Iohannis vnde erat? e cælo an ex hoibus?
 At illi cogitabant apud se, dicentes, Si dixerim⁹ e cælo, dicet nob
 bis quare ergo non credidistis illi? Sin autē dixerimus ex hoib⁹,
 timemus turbam, Omnes em̄ habebant Ioannē vt prophetā. Et
 respondentes Iesu dixerunt, Nescimus. Ait illis & ipse, Nec ego
 dico vobis q̄ autoritate hæc faciā. Quid autē vobis videt? Homo
 habebat duos filios, & accedens ad priorē dixit, Filii vade hodie
 operare in vinea mea. Ille autē respondens ait, Nolo, postea vero
 pœnitentiā motus, abiit. Accedens autē ad alterū dixit similiter.
 At ille respondens ait, Ego domine, & non abiit. Vter e duob⁹

XXX SECUNDVM

bus fecit qđ voluit pater? Et dicūt ei, prior. Dicit illis Iesus, Amē dico vobis, quod publicani & meretrices præcedūt vos in regnū dei. Venit em̄ ad vos Ioānes p̄ viā iustitiæ, & nō credidistis ei, publicani autē & meretrices crediderūt ei, vos autē cum vidissetis non fuistis commoti pœnitētia postea, vt crederetis ei. Aliā parabolam audite. Homo, quidā erat paterfamilias, qui plantauit vineā, & sepē circūdedit ei. & fodit in ea torcular, & ædificauit turrim & locauit eā agricolis, ac peregre profectus est. Cū autē tempus fructuū appropinquasset, misit seruos suos ad agricolas, vt acciperent fructus ipsius. Et agricolæ apprehensis seruis eius, aliū ceciderūt, alium occiderunt, aliū vero lapidauerūt. Iterū misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Nouissime autē misit ad eos filiū suū, dicens, reuerentur filiū meū. Agricolæ autē viso filio, dixerunt intra se. Hic est hæres, venite occidamus eū, & occupemus hæreditatē eius. Et apprehensum eū, eiecerūt ex vinea, & occiderunt. Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis? Aiant illi. Mali cū sint, male perdet illos, & vineā suā locabit alijs agricolis, qui reddent ei fructū t̄pibus suis. Dicit illis Iesus. Nunquā legistis in scripturis, Lapidē quē reprobauerūt ædificantes, hic factus est in caput angeli. a dño factū est hoc, & est mirabile in oculis nostris? Ideo dico vobis, auferetur a vobis regnū dei, & dabit̄ genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit super lapidē istum, confringēt: super quē vero ceciderit, conteret eū. Et cū audissent principes sacerdotū ac pharisæi parabolam eius, cognouerunt, qđ de se diceret. Et querentes illi manus

inijete, timuerunt turbas, quoniam tanquam prophetam eum habebant. Et respondens Iesus, iterum dixit eis per parabolas, & ait.

¶ CAPVT. XXII.

Imile factum est regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo, & emisit seruos suos, ut vocarent inuitatos ad nuptias, & nolebant venire. Rursus emisit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis: Ecce prandium meum paratum, & altilia mactata sunt, & oia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam. Reliqui vero tenuerunt seruos eius, & contumelios affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est, & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis: Nuptiae quidem paratae sunt, sed qui inuitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quotcumque inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quotquot inuenerunt, malos pariter ac bonos, & implete sunt nuptiae discumbentibus. Ingressus autem rex ut videret discumbentes, ubi vidit illic hominem non vestitum veste nuptiali, ait illi: Amice, quomodo huc intraisti, non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis pedibus & manibus eius, mittite eum in tenebras exteriores. ibi erit fletus, & stridor dentium. multi enim sunt vocati, pauci vero electi. Tunc abeuntes pharisaei consilium coeperunt, ut illaquearet eum in sermone. Et ad illum emittunt discipulos suos cum Herodianis, dicentes: Magister, scimus quod verax sis, & viam dei in veritate do-